

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/100/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3622010061
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3622010061.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Janíka a členov senátu JUDr. Michala Antalu a JUDr. Milana Straku v trestnej veci proti obžalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trestne stíhaného pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods.1 písm.c) Trestného zákona v spojení s § 127 ods.5 Trestného zákona, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 27. júna 2023 prejednal sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske proti uzneseniu Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/24/2022 zo dňa 06.06.2022 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť prokurátora **z a m i e t a**, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Partizánske na hlavnom pojednávaní konanom dňa 06.06.2022 uznesením sp.zn. 1T/24/2022 podľa § 280 ods. 2 Trestného poriadku postúpil trestnú vec proti obžalovanému A. B. za účelom prejednávania skutku právne posúdeného ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona v spojení s § 127 ods. 5 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 28.12.2021 v čase o 17:15 hod. na ulici Družstevnej v Partizánskom zatelefonoval zo svojho telefónneho čísla XXXX XXX XXX na číslo tiesňovej linky 158, kde službukonajúcemu príslušníkovi PZ SR odpovedajúcemu na predmetný telefonát uviedol, že ide zabiť D. E., svoju bývalú družku, lebo ho podviedla a našla si iného muža, že čaká na vlakovej stanici v Partizánskom, pričom tieto vyhrážky boli spôsobilé vzbudiť dôvodnú obavu o život a zdravie poškodenej D. E.,

Okresnému úradu v Prievidzi, odbor všeobecnej vnútornej správy, na jej prejednanie ako priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. v znení neskorších predpisov.

Proti tomuto uzneseniu podal prokurátor sťažnosť v neprospech obžalovaného do zápisnice na hlavnom pojednávaní zo dňa 06.06.2022. V písomnom odôvodnení sťažnosti uviedol, že sa nemožno stotožniť so závermi, ku ktorým dospel súd prvého stupňa a že považuje výrok napadnutého uznesenia za nesprávny. Z dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní, ako aj v prípravnom konaní totiž vyplýva, že v danej veci nie sú splnené zákonné podmienky na rozhodnutie o postúpení veci obžalovaného inému orgánu v zmysle § 280 ods. 2 Trestného poriadku. Prokurátor má za to, že obžalovaný sa dopustil skutku uvedeného v obžalobnom návrhu a tento skutok napĺňa všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona. Ďalej uviedol, že súd prvého stupňa vyhodnotil dôkazy nesprávne a nedôvodne v prospech obžalovaného, pričom dostatočne neprihliadol najmä na okolnosti a spôsob, za akých obžalovaný vyhrážky voči poškodenej predniesol.

Zo spisového materiálu vyplýva, že obžalovaný sa predmetného skutku dopustil napriek tomu, že už bol doposiaľ desaťkrát súdne trestaný za rôznu trestnú činnosť, pričom bol opakovane potrestaný aj za prečin nebezpečného vyhrážania, ktorého sa dopustil voči poškodenej D. E.. Z výpisu ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR tiež vyplýva, že obžalovaný bol v roku 2018 postihnutý za spáchanie priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, ktorého sa dopustil tým, že vulgárne verbálne a fyzicky napadol poškodenú D. E., pričom uvedené okolnosti majú podstatný význam na posúdenie obžalovaným prednesených vyhrážok v prejednávanej veci. Obžalovaný si vzhľadom k jeho trestnej minulosti musel byť vedomý toho, že spôsob, akým vyhrážky voči poškodenej predniesol (hovor na tiesňovú linku 158) vyvolá nielen zásah príslušníkov policajného zboru alebo rovnako aj dôvodnú obavu u poškodenej, ktorá bola z jeho strany v nedávnej minulosti opakovane vystavená verbálnym aj fyzickým útokom a vyhrážkam a to aj s použitím zbrane. Hoci sa samotná poškodená vyjadrila, že nepociťovala obavu z týchto vyhrážok, možno dôvodne predpokladať, že tak urobila iba z toho dôvodu, že vzťah s obžalovaným ukončila a nechce sa s ním konfrontovať. Z týchto dôvodov navrhol, aby krajský súd zrušil napadnuté uznesenie a aby uložil Okresnému súdu Partizánske, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Obžalovaný sa k sťažnosti prokurátora písomne vyjadril prostredníctvom svojho obhajcu. Vo vyjadrení uviedol, že sa zásadne nestotožňuje s argumentáciou prokurátora. Mal za to, že trestnosť prejednávaneho skutku nemožno odvodzovať výlučne od skutočnosti, že bol v minulosti súdne trestaný aj za prečin nebezpečného vyhrážania. Argumentácia prokurátora sa zakladá prevažne na domnienkach, keď konštatuje, že obžalovaný si musel byť vzhľadom na jeho trestnú minulosť vedomý toho, že spôsob, akým boli vyhrážky prednesené, vyvolá nielen zásah polície, ale aj dôvodnú obavu u poškodenej. Prokurátor sa ďalej domnieva, že možno dôvodne predpokladať, že vyjadrenie poškodenej o tom, že nepociťovala dôvodnú obavu o svoj život a zdravie je založené na skutočnosti, že vzťah s obžalovaným ukončila a nechce sa s ním konfrontovať. Poukázal na to, že Okresný súd Partizánske na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie, z ktorého jednoznačne vyplynula skutočnosť, že prednesené vyhrážky u poškodenej nevyvolali dôvodnú obavu o jej život a zdravie, dokonca sa o nich dozvedela až od polície a tým nebol naplnený jeden z obligatórnych znakov prejednávaneho prečinu nebezpečného vyhrážania v zmysle § 360 Trestného zákona. Pokiaľ ide o naplnenie znakov skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania, je potrebné, aby vyhrážky boli prednesené takým spôsobom a za takých okolností, že dôvodná obava o život a zdravie poškodenej, alebo iná ujma, by z nich mohla vyplynúť a poškodená sa o nich musí dozvedieť. Pokiaľ poškodená nepovažuje vyhrážky prednesené na telefonickú linku na číslo 158 za hodné dôvodnej obavy, nemožno túto okolnosť nahradzovať zovšeobecnením, že prednesenie hrozby samo o sebe skrýva závažnosť majúcu váhu trestnej činnosti. Z týchto dôvodov mal za to, že súd prvého stupňa správne celú vec postúpil Okresnému úradu Prievidza na jej prejednanie ako priestupku proti občianskemu spolunažívaniu v zmysle § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch. Na základe uvedeného navrhol, aby sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske odvolací súd zamietol ako nedôvodnú.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti, ktorá mu spolu so spisom bola predložená dňa 23.08.2022, preskúmal na neverejnom zasadnutí dňa 27.06.2023 podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia a aj konanie predchádzajúce tomuto výroku a zistil, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná.

Okresný súd po vykonaní dokazovania na hlavnom pojednávaní konanom dňa 06.06.2022 správne zistil, že v posudzovanom prípade sú splnené všetky zákonné podmienky pre postup podľa § 280 ods. 2 Trestného poriadku, teda pre postúpenie trestnej veci obžalovaného inému orgánu príslušnému žalovaný skutok prejednať ako priestupok. Vykonalé dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Trestného poriadku, pričom sa náležite vyrovnal so všetkými okolnosťami rozhodnými pre správne posúdenie predmetnej trestnej veci. Obžalovaný sa na hlavnom pojednávaní vyjadril, že v čase spáchania skutku bol opitý, nemyslel to vážne, bol v citovom rozporení a nevedel čo má konať. Poškodená na hlavnom pojednávaní uviedla, že o vyhrážkach sa dozvedela, až keď prišli za ňou policajti, že pred skutkom s obžalovaným nekomunikovala a že nemá obavu z obžalovaného, ani v čase skutku nemala z neho obavu. Zo záverov znaleckého posudku vyplýva, že pobyt obžalovaného na slobode nie je v súčasnosti z psychiatrického hľadiska nebezpečný pre spoločnosť. Preto sa krajský súd stotožňuje s právnym záverom okresného súdu, vyslovenom v napadnutom uznesení, ktorý po vyhodnotení vykonaných dôkazov z pohľadu ustanovenia § 10 ods. 2 Trestného zákona (tzv. materiálny korektív), dospel k záveru, že závažnosť konania obžalovaného vzhľadom na okolnosti spáchania stíhaného

konania a jeho následky je nepatrná. Na vyvodenie trestnej zodpovednosti pri prečine sa vyžaduje aj naplnenie tzv. materiálneho korektívu, ktorý je vyjadrený v § 10 ods. 2 Trestného zákona – nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná. Konanie obžalovaného nenapĺňalo znaky prečinu nebezpečného vyhrážania u poškodenej aj z pohľadu následku spáchaného skutku, nakoľko konanie obžalovaného nevyvolalo u poškodenej dôvodnú obavu o jej život. Táto skutočnosť vyplynula aj z výpovede poškodenej, ktorá aj na hlavnom pojednávaní uviedla, že nemá žiadnu obavu o svoj život, resp. že by jej obžalovaný ublížil. Rovnako tak aj zo spôsobu spáchania skutku, ktorý spočíval v telefonickom kontaktovaní polície na čísle 158 a okolností, za ktorých bol skutok spáchaný a ktoré znižujú závažnosť prečinu, je možné závažnosť konania obžalovaného považovať za nepatrnú (tzv. materiálny korektív).

Krajský súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie okresného súdu je dostatočne jasné, zrozumiteľné, dostatočne zdôvodnené a majúce oporu v zákone, pričom námietky prokurátora uvádzané v sťažnosti proti uzneseniu okresného súdu, nie sú vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti opodstatnené a dôvodné.

Krajský súd na základe uvedených dôvodov dospel k záveru, že okresný súd rozhodol zákonne a vecne správne, preto sťažnosť prokurátora ako nedôvodnú podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietol.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (3:0).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.